Admisibilul pur al unui spațiu vast de reflecție (II)

On Februarie 11, 2014

Reglează puterea particulară a dimensiunii necunoscute a ființei tale, în încercarea de a descoperi măreția misterului invizibil al universului propriu de creație.

Ce anume aș putea să dobândesc în urma unei distanțări de mine însumi sub înrâurirea ideilor adunate în jurul unei cunoașteri cauzative, dar una nepotrivită zonei de reprezentare a realității, prin inițierea unei suite de metafore, comparații, consecințe extreme și alte instrumente de expresie?

Mă simt în situația unui ignorant pur empiric care încearcă să fabrice aurul material cu câteva frânturi de alchimie. Pot să sfârșesc într-un balamuc acceptat tacit de propria-mi minte, în care nu există reguli de logică. Ci doar un ansamblu de componente defecte sau decalibrate de la setările "default".

Recunosc că de ceva vreme sunt în căutarea unei puteri particulare de reglare a dimensiunii necunoscute a ființei mele, secondate de o plăcere intensă venită din adâncurile unei exploatări atente a mijlocului fix: rațiunea. Acea rațiune care se străduiește să cunoască o altă rațiune, ancorată într-o realitate transcendentă.

O inițiere în viață și o intrare în contact cu universul unui context de creație personalizată. O confruntare cu perspectiva exclusivă, inspirațională, a unei lumi ideale. A cărei tensiune de străpungere crește gradat o dată cu deconectarea automată de la admisibilul pur al unui spațiu vast de gândire, cunoaștere, reflecție și regăsire.

Leadership: Ai devenit suficient de matur pentru a face saltul spre o mai mare realizare de sine, încât să existi în interiorul unei realități care își dezvăluie contururile în visurile îndrăznețe ale creatorului ei?

Îmi amintesc de tânărul acela din romanul *Perpetuum Mobile* , scris de Artur SIlveștri. O viață întreagă el a stat pe plajă, singur, scriind fără oprire. Când plecase de pe plajă, era deja bătrân. Cărțile lui, despre care ar fi vrut să vorbească, nu existau ori poate că existau altfel decât ar fi putut să fie vreodată și nu apucaseră să existe.

Dar el scrisese tot timpul: unde se aflau ele, de fapt? Şi dacă totuși erau cărțile altcuiva, de altundeva, din lumea aceea pe care odinioada, doar o întrevăzuse câteva ore, o zi, o vreme, într-un odinioară tot atât de indistinct ca și viața lui pe care poate că acela doar o visase și se trezise?

Când încerci să te cunoști mai bine din perspectiva sensului de a trăi sub înrâurirea ideilor adunate în jurul unei realități fictive, construind o metafizică a depășirii de sine prin creație literară, făcând asociații vizuale și revelatoare, câștigi o anumită deprindere în a manevra ceasul propriului destin. Începi să incluzi imagini noi în memoria ta, așa cum face pictorul când vrea să completeze tabloul perfect cu legături multiple din mai multe planuri, fiecăreia dintre aceste imagini conferindu-i un aspect original, un efect de culoare deosebit.

A exista în interiorul unei realități care își dezvăluie contururile în visurile îndrăznețe ale creatorului ei înseamnă practic să reconstitui diferite imagini și întâmplări care îți trec prin minte din perspectiva unei memorii apriorice, pe de-a-ntregul inventate, dar care aduce tuturor amintirea duioasă a unei lumi cândva existente, care continuă mereu să fascineze.

Leadership: Gândirea ta aparține unei realități care există înainte și după viața ta, cerând să fie trăită ca pentru prima oară în momentul lecturii unei cărți care se cere tot timpul completată?

Funcționând cu eficiență maximă, ca un agent de valorificare a activelor de fond ale personalității, gândirea, sau mai degrabă acea neîntreruptă tensiune a gândirii care se exprimă metaforic sau în imagini, surprinde toată varietatea de subiecte și evită până la urmă monotonia compozițională a unei perspective restrânse de abordare a realității.

Ești în căutarea unei puteri particulare de reglare a dimensiunii necunoscute a ființei tale, secondată de o plăcere intensă venită din adâncurile unei exploatări atente a rațiunii? Ce anume ai putea să dobândești în urma unei distanțări de tine însuți sub înrâurirea ideilor adunate în jurul cunoașteri cauzative nepotrivită zonei de reprezentare a realității?

Filozoful american William James, simțindu-se suficient de stăpân pe gândirea lui, menționa: *"Suntem asemenea insulelor din mare, despărțite la suprafață, dar legate prin fundul mării."*

Exact asta se întâmplă atunci când încercăm să ne decalibrăm de la setările "default" ale minții noastre. Puțin câte puțin facem trecerea de la un lucru la altul, de la o perspectivă la alta, extinzându-ne teoriile asupra lumii înconjurătoare. Ceea ce era just altădată se va transforma încet, încet, în altceva.

Iar atunci când vom deveni suficient de maturi pentru a face saltul spre o mai mare realizare de sine vom putea să atingem punctul culminant al modificării concepției despre leadership.

Lectura unei cărți care se cere tot timpul completată seamănă de fapt cu mărturisirea unor stranii atașamente față de realitatea unei imagini care se repetă în contextul unei conștiințe de sine autonomă, caracterizată printr-o atitudine teoretică care eliberează de dependențele rigorii de a spune "Da" unei lumi care se vrea superioară.

Admisibilul pur al unui spațiu vast de reflecție scoate în evidență relația omului cu experiența sa existențială secondată de o implicare nelimitată în încercarea de a descoperi măreția misterului invizibil al universului propriu de creație.

Liderul care se confruntă cu perspectiva exclusivă, inspirațională, a unei lumi ideale, este tot pe atât creator cât și artist, năzuind să-și extindă propriile teorii, concepții și viziuni asupra artei sale. Aici se găsesc, în germene, multe idei care, depășind stadiul de „un gând razant", le fac cu ochiul și celor care ajung să-l urmeze.

Source: https://neculaifantanaru.com/admisibilul-pur-al-unui-spatiu-vast-de-reflectie-II.html